

Ülést tartott a megyei KISZ-bizottság

Tegnap, csütörtökön délelőtt Szegeden tanácskozott a KISZ Csongrád megyei bizottsága, Bódi György első titkár elnöklésével. Az ülésen ott voltak: dr. Frank József, Nemes Ildikó, Zákány József, a KISZ KB tagjai, valamint Fekete Tibor, a KISZ KB értelmiségi fiatalok tanácsának titkára és Czoma László, a KISZ KB osztályvezető-helyettese. Részt vett a testület munkájában dr. Müller Józsefné, a megyei tanács vb művelődésügyi osztályának vezetője és Mari Kálmán, a megyei testnevelési és sport hivatal vezetője is.

A bizottság tagjai elsőként Lele István munkatárs jelentését hallgatták meg az Edzett ifjúságért tömegsportmozgalom megyei tapasztalatairól. A második napirendi pontban Kulcsár Péter megyei titkár a pedagógus KISZ-szervezetek helyzetéről, működéséről tartott tájékoztatót. Az agitációs és propaganda-munkabizottság jelentését Tóth Zsuzsanna megyei titkár ismertette. A testület végül Novákné Halász Annának, a városi KISZ-bizottság első titkárnak beszámolóját vitatta meg a KISZ Szeged városi bizottsága mellett működő egyetemi, főiskolai munkabizottság tevékenységéről. Az Edzett ifjúságért tömegsportmozgalom meghirdetése óta eltelt két évben pozitív változások történtek az ifjúság testnevelésében. A KISZ-alapszervezetek nagy többsége konkrétan megfogalmazta akcióprogramjaiban a tömegsportmozgalommal kapcsolatos tennivalókat, a KISZ-tagok zöme ismeri a mozgalom célját, követelményeit. Az értékelések rendszeresek, bár még mindig túl sok adminisztrációval jár.

Kulcsfontosságú az Edzett ifjúságért

szervező bizottságok szerepe. Szinte minden nagyüzemben működik ilyen testület, a tapasztalatok szerint eredményesen. Munkájukat segítette a tavaszi szünetben megszervezett felkészítő tanfolyam.

A kis létszámú KISZ-alapszervezeteknek nehezebb a helyzetük, elsősorban a sportlétesítmények hiánya miatt. Azokon a munkahelyeken, ahol nincs sportegyesület, a tömegsportmozgalom milyensége, a KISZ- és szakszervezeti sportfelelősök aktivitásán, képzettségén múlik. A sportegyesülettel, sportkörrel rendelkező munkahelyeken kedvezőbbek a feltételek, de ez korántsem jelent mindenütt színvonalas sporttevékenységet. Főként a szervező bizottságok tartalmi munkáját kell javítani. Sajnálatos, hogy jó néhány sportkör nem tekinti kellő fontosságúnak az Edzett ifjúságért mozgalom támogatását. Szegeden több kisebb sportköri közgyűlésen elhangzott az a megállapítás, hogy a tömegsport nem a „minőségi” sportot irányító és szervező sportklubok ügye.

A megyei kiemelt rendezvények nagy tömegeket mozgatnak meg, s jól szolgálják a hazafias honvédelmi nevelést is. Népszerűek az országjáró diákok találkozói, az Ifjú Garda-szemlék, az ifjúsági kempingtalálkozók és az Aranyjelvényesek az olimpiára akciók. Nagy sikere van a tábori tízpróba jelvénytérző akciónak is.

Az Edzett ifjúságért mozgalom alkalmas a fiatalok fizikai képességeinek fejlesztésére. Az elmúlt két esztendőben sikerült felkelteni a közvélemény érdeklődését a sport, az egészséges életmód fontossága iránt.

Pályára állni

A kicsikót úgy szoktat-
ták hozzá a kocsi-
hoz, hogy odakötöt-
ték az anyja mellé. Örült az
anyja, hogy maga mellett
látja, és talán a csikó is
örült, mert ott megy, ahol
az igazi nagy ló. Maga mel-
lé kötötte a parasztember a
saját gyermekét is, hadd ta-
nulta, mi vár rá. Amikor
legjobban kergetőzni szre-
tett volna, ludat, birkát,
disznót, pulykát kergethetett
a tarlón, őrizhette később a
tehenet, aratáskor teríthette
a kötelet, szedhette a mar-
kot, és örült, amikor először
kaszálhatott: ő már erős, azt
teheti, amit csak az igazi
felneveltek tudnak. Ésre se
vette, hogy paraszt lett be-
lőle. Hasonló pedagógiai el-
veket gyakorolt a szabó, ami-
kor szabóinaszt tanított vagy
a gölőncsér, amikor a fazék-
csinálás tudományát adta to-
vább: szokd meg előbb, fi-
am, szívó be a műhely leve-
gőjét, és amikor minden
porcikád hozzáidomult var-
rógéphez, vasalóhoz, ha min-
den inad úgy mozdul, ahogy
a korong kívánja, észre se
nagyon veszed, tíz ujjadban
van a szakma. És járta az
ember élete végéig a neki
rendelt pályát.

egyetlen magyarázatot és a
vele párban álló egyetlen
megoldást. Ha száz embert
kérdünk meg, miért lődö-
rög felnőtt fejjel a világban,
és száz olyat állítunk mellé,
aki megtalálta a maga he-
lyét, szinte biztos, hogy kö-
zel kétszáz okot, kétszáz va-
riációt találunk. Rámszólt a
főnök, lecsaptam a vakoló-
kanalat, és elmentem hideg-
burkolónak. Mert énnekem
még az isten se dirigáljon!
Jött a kislány, azt mondtam
neki, az egyetemen dolgo-
zom, hogy maradhattam vol-
na borbély? Azt mondta a
haver, ez a gernyó melő
nem nekem való, odacsá-
pódtam melléjük.

Mondhatnám az ígét mind
a száznak, kár volt először
meginogni, segíteni már nem
lehet. Pedig ki kellene ta-
lálunk valamit, mert embe-
rek boldogságáról van szó.
Nem olyan ígét kellene ki-
találnunk, amelyet mormol-
va magunkra vállalhatnánk
mindenki tévedését, valami
tűkór volna jó, amelyben be-
lenézhet bárki, és meglát
benne, ha nem is mindent,
de valamit.

Mennyivel bonyolultabb
most a világ! Megszámolni
nehéz, hány szakmából, hány
hivatásból kell kiválasztani
azt az egyet. És mennyivel
szebb, mert hányból lehet!
Azt mondja a fiatalember,
atomfizikus lesz, és indulhat
a pályán. Műholdat kereső
csillagász? Alig van valaki,
aki letérítene pályájáról.
Olyan hosszú utat futhat be
mindenki, amelyet szusszal
és lábbal győz. A világhírű
karmester fia bámulhatja az
apját, de nem kell odaáll-
nia a dobogó mellé, eltanul-
ni a finom ütéseket és le-
gyintéseket, mehet nyugod-
tan agysebésznek is, de ha
akar, villanymozdonyt is
tervezhet. Nyugodtan mond-
hatjuk, kinyílt előttünk a
világ.

Most mondja meg valaki,
aki sokkal okosabb nálam,
miért van az, hogy annyi
ember elakad az első keresz-
teződésben? Miért vannak
olyan sokan, akik nem ta-
lálják a helyüket? Övék a
világ, és nincsenek otthon
benne. Nyűszítenek szinte,
mert olyat csinálnak, amihez
nincsen kedvük. Dobódnak
egyik helyről a másikra, nem
tudnak egyik pályán se meg-
állni. Senki nem buktatja
őket, mehetnek nyílegyene-
sen, a legszebb horizontot
rajzolhatnák maguk fölé, ki-
dőlnék mégis a sorból. Szép
reményekkel induló fiatalból
lesz a végén kallódó férfi.
Amikor jól belegondol a
pohár fenekébe, azt mondja,
elvettem a lépést, de na-
gyon.

Olyan orvosság nincs, ami
minden bajt egyszerre gyó-
gyítana, most se keressük az

A z a hiba, hogy hosszú
kantarra engedjük az
embereket! — hallom
az első bölceletet azoktól,
akik mindenre tudnak két
perc alatt kádenciát monda-
ni. Fogjuk rövidebbre a pó-
rázt, verjük bele az orrát sa-
ját piszkába, a maga téve-
déseit etessük meg vele,
majd akkor megemlegeti!
Fél szóval se merném mon-
dani, hogy így kell ezt csi-
nálani. Arra kellene inkább
figyelnünk, hogy sok más-
ban sem vagyunk mindig
állhatatosak.

Ami most következik, al-
kalmi beszélgetésből való. A
kinyílt előttünk a világ sok
embernek, igen sok fiatal-
nak azt jelenti, hogy min-
den virág nekem nyílik, és
föltétlenül, le kell szakíta-
nom annyit, amennyit csak
tudok. Nagy tévedés van
benne, mert nem azt mond-
ja, mit kell tennem, hanem
azt, mit követelhetek ma-
gamnak. Azt is mondta va-
laki, elfelejtjük megtanítani
gyermkeinket, hogy a fo-
gat össze is lehet, sőt néha
össze kell szorítani. Hogy va-
lamiért foggal-körömmel
küzdzeni kell, nem pedig
odébb állni, ahol gyöngébb
az ellenállás. Akarni kelle-
ne megtanítani azokat, aki-
ket a szellő is meglehet.
Van persze olyan vélemény
is, éppen a túlotúl nagy szo-
ritásból akar kicsúszni a fi-
atal, hiszen az iskola igen
nagy terheket rakott rá, és
hamar észreveszi, hogy oda-
kint kisebb szorítással is él-
het. Meg kéne mutatnunk a
világ belátható minden szép-
ségét gyermekeinknek, de

nem függeléként azt is
mellé kellene mondanunk,
hogy aki föl akar jutni va-
lahová, annak kapaszkodnia
kell tudni.

Eljutottunk beszélgetés köz-
ben egy akkora gondol-
hoz, amelyet talán fölse mértünk
még eléggé. Házasságok
zsakutcájának sokszor az a
vége, hogy egyik szülőnél
marad a gyerek, a másik
csak látogathatja. Kamasz
korában egyébként is úgy
rüg le magáról minden szü-
lő jó tanácsot a gyerek,
mint kicsi korában a taká-
rót, vissza-vissza kell tehát
térnünk hozzá, hogy el ne
távolodjon tőlünk, de mit te-
het a szülő, ha éppen ő van
távol tőle? Sorra hallani,
hogy megbolondult a gyerek.
Kicsi korától az anyja ne-
velte, semmi baj nem volt
vele, most mindenáron az
apjához akar menni. Örül az
apa, hogyne örülne, hiszen
neki is hiányzott a kapcsolat,
biztatja tehát ígéreteket,
és segíti törvényes úton. Azt
hiszi, kalodából menekül
a gyerek — megesik,
hogy valóban abból —, en-
gedi tehát, hadd érezze ma-
gát jobban, ha vele van.
Nem is tud beleágyazódni a
régivel nevelési rendszerbe,
de nem is akar. De sokszor hal-
lani, most kezd el csavarog-
ni a gyerek! Most kóstol be-
le mindabba, amitől a szülői
figyelem és intelme megóv-
hatná. Éppen ebben a még
kifforlatlan, kritikus időszak-
ban kell pályát választania
vagy most kellene leginkább
az akarat, hogy megmarad-
jon választása mellett.

Nehéz idők lehetnek ezek,
Ábrándként élt benne a má-
sik szülő, hiszen a látogató-
sokon mindig jónak mutatta
magát. Forduljon hozzá bi-
zalommal? Igen nehéz, mert
a másik szülő éppen az ő
közvetítésével szurkálta éle-
te hajdani párjába a tuské-
ket, és annyi rosszat mon-
dott róla, talán fele se igaz.
Ahol nyugalom és megfon-
tolás kellene, ott elkezd
érezni a gyermek, nem egé-
szesen szilárd a talaj a talpa
alatt. Amit a statisztika szá-
mokkal könnyen kifejez —
hogy sok a válás nálunk —,
azt a pedagógia nagyon ne-
hezen emészt meg.

Továbbra is az lenne a
jó, ha minden gyerek
tehetsége és hajlama
szerint választhatná pályá-
ját. Segítségre van szüksége,
és ez a segítség sokszor je-
lenthet szigort is, ha kell. Jó
lenne most recepteket írni,
de a nevelés nem olyan,
mint a kertészet. Támad a
lisztharmat? Vedd elő a per-
metezőt, tegyél bele ilyen
vagy olyan vegyszert, és
győztél. Föltámad a csatan-
golási kedv? Ki mondja
meg, mit csináljon Kovács
János szülői minőségben?
Néha marad az ősi tanács:
végy egy akkora pofont...,
de hamar kiderül, jobb nem,
legfőképpen rosszabb lesz. A
pedagógiának mindenesetre
van egy rögeszméje: a gye-
rek legtöbbször olyan lesz,
amilyenre neveljük. Nem
olyan, amilyennek szeret-
nénk, mert a csöndes óhaj
sokszor igen kevés. Ha azt
akarjuk, hogy a maga által
választott, neki legjobb pá-
lyán a lehető legteljesebb
életet élje, segíteni, nevelni
kell rá.

Ilyenkor mondja az em-
ber: nehéz szülőnek lenni.

Horváth Dezső

Növekvő export, új termékek

A SZEVAFÉM és az UNIVERZÁL újdonságai

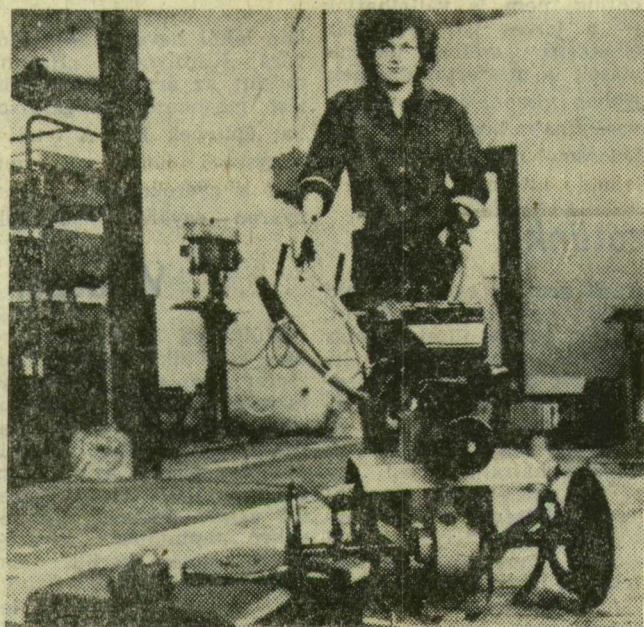
Jól dolgoztak, okosan gaz-
dálkodtak. Úgy tervezték,
hogy a főkönyv bevétel rova-
tába 110 millió forintot
könyvelhetnek be az év vé-
gére — 111,6 millió lett a
végösszeg. Javítottak export-
mértékükön is: 55,3 millió
forint értékű áru szállítá-
sát tervezték — 58,5 millió
jött a kasszába. Érthető,
hogy a szövetkezet nyeresé-
ge is nagyobb lett a terve-
zetténél.

Tavaly már elkezdte ter-
mekskálájának felülvizgála-
tát a Szegedi Vas- és Fém-
ipari Szövetkezet. Hozzáfog-
tak az igen nagy pontosságú
munkát igénylő nyomás-
csökkentő szelepek gyártásá-
hoz. Bérmunkában, export-
ra.

A gyors és jó kerti mun-
kához elengedhetetlen a gép.
Nemcsak a nagyüzemek ke-
resik a munkájukat könnyí-
tő berendezéseket, hanem a
kisgazdaságok is ugrásze-
rűen megnőtt a kiskertben
és a háztájiban gazdálkodók
száma. Ők is nehezen boldo-
gulnak gép nélkül. Gép vi-
szont kevés van, s azt is tö-
kés piacon vásároljuk meg.
Logikus gondolat: az ellátás
javítása érdekében — s ta-
karékosági okokból is —
egyre több talajművelő gé-
pet kell gyártani itthon.

A Szegedi Vas- és Fém-
ipari Szövetkezet az idén
több kertművelő géptípus
kifejlesztését, illetve gyártá-
sát kezdi meg. Eddig nem
készítették fűnyírókat, ez
évtől kezdve folyamatosan
gyártják őket. A levágott fű-
vet össze is kell gyűjteni, s
ez kézzel lassan megy. A
rendfelszedő gépekből 70 da-
rabot készít a szövetkezet a
kertészeti vállalatoknak.
Ezeket a fűbegyűjtőket ed-
dig tökés piacon vettük meg,
csakúgy, mint a több műve-
let elvégzésére alkalmas ta-
lajművelő gépet.

Az NSZK-ban 2 millió 215
ezer forint értékű terméket
adnak el. Ez az összeg fél
millióval több, mint amennyi
a tavalyi dollárbevételek
volt. A legtöbb szerződést
az NDK-ban köti a SZEVA-
FÉM. Oda zömmel az építő-
iparnak és a konzerviparnak
szállítanak gépeket. Ugyan-
ezekből az árukból, kisebb
számban, Kuba is vásárolta
szövetkezetétől. A szocialista
országoktól termékeikért
várhatóan 67 millió 300 ezer

Egy hasznos SZEVAFÉM-kisgép — a rotátor

forintot kapnak. Ez 11 és fél
millióval több, mint a tava-
lyi bevételük.

Az idén, a tervek szerint
120 és fél millió forintot erő-
munkát végez a szövetkezet,
ami 1977-hez viszonyítva 7,5
százalékos termelésnöveke-
dést jelent.

A versenyképességhez új
termékek és korszerű gépek
kellenek. Az Universal
Ipari Szövetkezet tavaly de-
cemberben vásárolt egy pa-
lackozógépet, amely 3 ezer
fiakont tölt meg óránként.
A lecsereelt berendezés futósz-
lagjáról ugyanennyi idő alatt
csak ezer palack került a
raktárba. A régi gép „kiszol-
gálásához” tíz ember kellett
az újhoz öt is elég. A szö-
vetkezet szakembereinek szá-
mításai szerint egy év alatt
megtérül a gép vásárlására
költhető pénz.

Az év második felében lát-
hatjuk a kirakatokban az
Universal új termékeit. A
Médea szájermet előnye,
hogy gáz nélkül működik,
s így nem jut káros anyag a
szájba. A szövetkezet kétféle
arcreszt gyárt, szaporítva a
Skála és az „A-Z” pipere-
családot. Bővül a csótányok
ellen bevethető fegyverek
tárháza is; a „Famid” és az
„Agtelic” rovarirtó június-
szövetkezetétől. Az üzletekbe

Az idén 20 millió forint ér-
tékű árut exportál az Uni-

versal. Vietnamba 300 tonna
nővényvédőszer-alap-
anyagot visznek, Románia és
Bulgária Sana desodort,
Mongólia körömlakkot vásá-
rol a szövetkezetektől. Iskolai
szemléltető eszközöket 4
millió forint értékben szállít-
tanak szocialista országokba.

A tervek szerint év végén
200 millió forint bevétellel
gazdagodik a szövetkezet,
ami a tavalyi évhez viszó-
nyítva 8,3 százalékos növe-
kedést jelent.

H. I.

Elfogadták az MTA új alapszabály-tervezetét

Csütörtökön folytatta mun-
káját a Magyar Tudományos
Akadémia közgyűlése. A má-
sodik nap zárt ülését — az
intézmény várbeli kongressz-
szusi termében — Fülöp Jó-
zsef alelnök nyitotta meg,
majd Szentágotai János, az
MTA elnöke bocsátotta vitá-
ra az új alapszabály-tervezet-
et. Az Elnöki Tanácsnak az
akadémia szerepét, feladatát
meghatározó törvényre
rendelete alapján kidolgozott
tervezet részletezi a legfon-
tosabb teendőket. Kiemeli:

az akadémia fő feladata a
jövőbeli fejlődést megalapozó
alkotó-tudományos munka
előmozdítása, s ennek érde-
kében a megfelelő feltételek
biztosítása.

— Az egyetlen út számunk-
ra, hogy minél jobban meg-
feleljünk a jövő korszak
igényének — hangsúlyozta
beszédében. A tanácskozáson
felszólalt Márta Ferenc aka-
démikus, az MTA főtitkára
is. Részletesen szövegezte az aka-
démia előtt álló országos fel-
adatokról. A népgazdasági
tervek kidolgozásában való

részvétel, s a kutatások
koordinálása mellett a követ-
kező egy-két évben az MTA
valamennyi tagjának nagy
feladatát jelent majd a nép-
gazdaság 1981—2000. közötti
fejlesztési elgondolásának tu-
dományos megalapozása.

Az akadémia új alapsza-
bály-tervezetéhez sokan szö-
vezték hozzá, megfogalmazódott
számos módosító javaslat is.
A vita-összefoglalót követően
a módosításokat is megsza-
vazva fogadta el az akade-
mia közgyűlése az új alap-
szabályt.